

PROGRAM PILOTAŻOWEGO ZWALCZANIA INWAZYJNYCH GATUNKÓW OBCYCH

Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska realizuje projekt dofinansowany z Funduszy Europejskich "Opracowanie zasad kontroli i zwalczania inwazyjnych gatunków obcych wraz z przeprowadzeniem pilotażowych działań i edukacją społeczną".

Celem projektu jest ochrona i przywrócenie różnorodności biologicznej oraz wzrost odporności rodzimych ekosystemów na presję inwazyjnych gatunków obcych poprzez określenie stopnia ich inwazyjności oraz weryfikację skuteczności metod eliminacji najbardziej inwazyjnych gatunków obcych na terenie całego kraju.

Kolczurka klapowana jest uznawana za jeden ze 100 najgroźniejszych inwazyjnych gatunków obcych w Europie i zaliczana do roślin silnie przekształcających opanowane zbiorowiska roślinne.

Poprzez bardzo szybki wzrost i wspinanie się po roślinach zielnych, krzewach i drzewach, przyczynia się w znacznym stopniu do ograniczenia dostępu do światła innym roślinom. Pędy kolczurki mogą dorastać w czasie jednego sezonu wegetacyjnego do

8-12 m długości. Dzięki temu roślina ta może skutecznie konkurować o składniki pokarmowe, wodę i miejsce bytowania. Może to mieć niekorzystny wpływ na wzrost roślin innych gatunków i prowadzić do ich deformacji, osłabienia vitalności i potencjału rozrodczego, a nawet do zamierania całych osobników.

Kolczurka klapowana, dzięki masowemu kwitnieniu i obecności kwiatów atrakcyjnych dla zapylaczy, może powodować ukierunkowanie zapyłania – omijanie i słabsze zapylenie innych roślin przez owady, co w konsekwencji może prowadzić do ograniczenia skuteczności rozmnażania się rodzimych gatunków roślin. Jedna roślina kolczurki może wytwarzać od 40 do 160 nasion. Nasiona cechują się dużą zdolnością do kiełkowania, od 70% do nawet 95%. Ponadto zarówno nasiona, jak i same rośliny działają hamująco na kiełkowanie i wzrost roślin innych gatunków.

Siedliska opanowywane przez kolczurkę ulegają ujednoliceniu, w ich obrębie następuje utrata miejsc lęgowych, schronień oraz bazy pokarmowej dla wielu gatunków zwierząt. Do siedlisk, na które negatywnie oddziałuje należą m.in. siedliska przyrodnicze chronione w ramach sieci Natura 2000. Są to: zalewane muliste brzegi rzek, łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe, ziołorośla górskie i ziołorośla nadrzeczne oraz starorzecza i naturalne zbiorniki wodne. Kolczurka klapowana z powodzeniem wypiera z płatów roślinności takie rodzime gatunki pnączy jak chmiel zwyczajny czy

kielisznik zaroślowy. Wszystko to sprawia, że gatunek ten stanowi duże zagrożenie dla bioróżnorodności naturalnych ekosystemów.

W **gminie Łądek** zabiegi zwalczania kolczurki klapowanej prowadzone będą w lokalizacji Łądek i Ciężen metodami mechanicznymi, polegającymi na wrywaniu roślin przed kwitnieniem oraz wrywaniu w okresie kwitnienia.